

PARAULA I VIDA

L'atenció en les fases crítiques i terminals de la vida

La Congregació per a la Doctrina de la Fe acaba de fer pública una Carta titulada **El Bon Samarità**, datada el 14 de juliol de 2020, sobre la cura de les persones en les fases crítiques i terminals de la vida. La figura del Bon Samarità que deixa el seu camí per socórrer l'home malalt (cfr. Lc 10,30-37) és la imatge de Jesucrist que troba la humanitat necessitada de salvació i té cura de les seves ferides i el seu dolor. Ell és el metge, «*el testimoni fidel*» (Ap 3,14), el Salvador. La Carta, aprovada pel Papa, ajuda a concretar aquest missatge i a traduir-lo en una capacitat d'acompanyament de la persona malalta en les fases terminals de la vida, de manera que se l'ajudi respectant i promovent sempre la seva dignitat, la seva crida a la santedat i, per tant, el valor suprem de la seva mateixa existència.

L'extraordinari i progressiu desenvolupament de les tecnologies biomèdiques ha fet créixer de manera exponencial les capacitats clíniques de la medicina en el diagnòstic, en la teràpia i en la cura dels pacients. L'Església mira amb esperança la investigació científica i tecnològica. No obstant això, aquests progressos reclamen una creixent i sàvia capacitat de discerniment moral per evitar l'ús desproporcionat i deshumanitzant de les tecnologies, sobretot en les fases crítiques i terminals de la vida humana. Es percep arreu la necessitat d'un aclariment moral i d'una orientació pràctica per assistir als malalts més febles en les etapes més delicades i decisives de la vida.

És una llarga Carta de 29 pàgines, amb abundants notes i diversos apartats. A manera de síntesi vegeu-ne detalladament els seus apartats:

- I. Fer-se càrrec del proïsme en el seu sofriment.
- II. L'experiència vivent del Crist sofrent i l'anunci de l'esperança.

- III. El «cor que veu» del Samarità: la vida humana és un do sagrat i inviolable.
- IV. Els obstacles culturals que enfosqueixen el valor sagrat de tota vida humana.
- V. L'ensenyament del Magisteri sintetitzat així:
 1. La prohibició de l'eutanàsia i el suïcidi assistit.
 2. L'obligació moral d'evitar l'acarnissament terapèutic.
 3. Les cures bàsiques: el deure d'alimentació i d'hidratació.
 4. Les cures paliatives i la necessitat del seu desenvolupament.
 5. El paper de la família i els «hospicis» o llocs d'atenció especialitzada als malalts terminals.
 6. L'acompanyament i la cura en l'edat prenatal i pediàtrica.
 7. Teràpies analgèsiques i supressió de la consciència: licitud de la sedació per tenir cura del malalt.
 8. L'estat vegetatiu i l'estat de mínima consciència amb el dret a l'alimentació i a la hidratació.
 9. L'objecció de consciència dels agents sanitaris i de les institucions catòliques ja que no existeix un dret a l'eutanàsia o al suïcidi assistit.
 10. L'acompanyament pastoral i el suport dels sagraments.
 11. El discerniment pastoral cap a qui demana l'eutanàsia o el suïcidi assistit.
 12. La reforma del sistema educatiu i la formació dels agents sanitaris.

Mirem d'aprofundir aquesta important Carta.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Mons. Vives rep les Cartes Credencials del Nunci Mons. Auza

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep Episcopal, Mons. Joan-Enric Vives, va rebre el dilluns 7 de setembre, les Cartes Credencials que acrediten com a Ambaixador i Representant del Sant Pare davant del Principat d'Andorra, el Nunci l'Excm. i Rvdm. Mons. Bernadito C. Auza, en el marc de l'acte de lliurament de Cartes Credencials d'altres 12 ambaixadors.

L'acte que es va fer al Palau Episcopal de La Seu d'Urgell, en un clima cordial, es va desenvolupar al llarg d'una mitja hora, amb l'assistència de la Ministra d'Afers Exteriors, M.I. Sra. Maria Ubach, i del Representant del Copríncep, Mn. Josep M. Mauri.

El Nunci va parlar en sortir, i en declaracions a la premsa, de les bones relacions entre tots dos estats.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El transhumanisme: cercant substituir la fe en Déu

Nick Bostrom (1973), el màxim exponent del moviment de transhumanisme, el defineix com «un moviment cultural, intel·lectual i científic que afirma el deure moral de millorar la capacitat física i cognitiva de l'espècie humana i d'aplicar les noves tecnologies a l'home, de tal manera que es puguin eliminar els aspectes no desitjats i no necessaris de la condició humana com el sofriment, la malaltia, l'envelliment i, fins i tot, l'ésser mortal».

La fe en la tecnologia substitueix la fe en Déu. En aquest punt, la crítica del transhumanisme a les tradicions religioses i espirituals no conté cap novetat. Reprodueix mimèticament alguns aspectes de la crítica positivista i, en particular, comtiana, de l'estadi

religiós i, de la crítica marxista del segle XIX. Es contempla la tradició religiosa com un obstacle al desenvolupament científic i tecnològic i, a la vegada, com un mur al progrés social i a l'emancipació de la humanitat mitjançant la tecnologia.

Des del transhumanisme es pretén atendre els grans problemes socials que assetgen la humanitat, com la pobresa, la injustícia, la desigualtat i, també, el canvi climàtic, però es considera que el progrés de les tecnologies i la seva aplicació, lliurement consentida, orientada al millorament físic, cognitiu i moral constitueix un factor essencial per trobar les solucions a aquests immensos problemes del present.

El transhumanisme ofereix un nou relat en aquest supermercat esgotat d'ideologies i d'utopies. No es presenta, a si mateix, com una utopia *low cost*, ni com un gran relat d'últimes existències. Es presenta, públicament, com un relat nou que conté una visió nova i una clau de futur. Així, doncs, el transhumanisme connecta amb la sensibilitat postmoderna, però, la transcedeix, perquè recupera el vector utòpic de la modernitat, però la seva no és una utopia de caire social, polític i revolucionari a l'estil de Karl Marx (1818-1883), sinó una utopia que té el seu fonament en la ciència i en les biotecnologies.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

La atención en las fases críticas y terminales de la vida

La Congregación para la Doctrina de la Fe acaba de hacer pública una Carta titulada **El Buen Samaritano**, fechada el 14 de julio de 2020, sobre el cuidado de las personas en las fases críticas y terminales de la vida. La figura del Buen Samaritano que deja su camino para socorrer al hombre enfermo (cfr. Lc 10,30-37) es la imagen de Jesucristo que encuentra a la humanidad necesitada de salvación y cuida de sus heridas y su dolor. Él es el médico, «el testigo fiel» (Ap 3,14), el Salvador. La Carta aprobada por el Papa ayuda a concretar este mensaje y a traducirlo en una capacidad de acompañamiento de la persona enferma en las fases terminales de la vida, de manera que se le ayude respetando y promoviendo siempre su dignidad, su llamada a la santidad y, por tanto, el valor supremo de su misma existencia.

El extraordinario y progresivo desarrollo de las tecnologías biomédicas ha acrecentado de manera exponencial las capacidades clínicas de la medicina en el diagnóstico, en la terapia y en el cuidado de los pacientes. La Iglesia mira con esperanza la investigación científica y tecnológica. Sin embargo, estos progresos reclaman una creciente y sabia capacidad de discernimiento moral para evitar el uso desproporcionado y deshumanizante de las tecnologías, sobre todo en las fases críticas y terminales de la vida humana. Se percibe la necesidad de una aclaración moral y de una orientación práctica para asistir a los enfermos más débiles en las etapas más delicadas y decisivas de la vida.

Es una larga Carta de 29 páginas, con abundantes notas y diversos apartados. A modo de síntesis veámoslos más detalladamente:

- I. Hacerse cargo del prójimo en su sufrimiento.
- II. La experiencia viviente del Cristo sufriente y el anuncio de la esperanza.
- III. El «corazón que ve» del Samaritano: la vida humana es un don sagrado e inviolable.
- IV. Los obstáculos culturales que oscurecen el valor sagrado de toda vida humana.
- V. La enseñanza del Magisterio sintetizada así:
 1. La prohibición de la eutanasia y el suicidio asistido.
 2. La obligación moral de evitar el ensañamiento terapéutico.
 3. Los cuidados básicos: el deber de alimentación e hidratación.
 4. Los cuidados paliativos y la necesidad de su desarrollo.
 5. El papel de la familia y los «hospicios» o lugares de atención especializada a los enfermos terminales.
 6. El acompañamiento y el cuidado en la edad prenatal y pediátrica.
 7. Terapias analgésicas y supresión de la conciencia: licitud de la sedación para cuidar.
 8. El estado vegetativo y el estado de mínima consciencia con el derecho a la alimentación y a la hidratación.
 9. La objeción de conciencia de los agentes sanitarios y de las instituciones católicas ya que no existe un derecho a la eutanasia o al suicidio asistido.
 10. El acompañamiento pastoral y el apoyo de los sacramentos.
 11. El discernimiento pastoral hacia quien pide la eutanasia o el suicidio asistido.
 12. La reforma del sistema educativo y la formación de los agentes sanitarios.

Miremos de profundizar el mensaje de esta importante Carta.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Càritas informa a la Conferència Episcopal Tarraconense del treball que s'està realitzant

El dilluns 14 de setembre de 2020, els bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) van celebrar la reunió número 239 de la conferència, amb modalitat telemàtica, i en la qual van participar tots els seus membres.

1. Els bisbes van tractar diverses qüestions sobre l'inici del curs pastoral 2020-2021, en les circumstàncies complexes que vivim a causa de la pandèmia de la Covid-19 i que afecten el treball habitual a les parròquies, les escoles, les famílies i el conjunt de la societat.

2. Es va incorporar a la reunió el President de Càritas Catalunya, Sr. Francesc Roig, que ha presentat la Memòria del 2019, així com també el treball realitzat per Càritas a partir de l'inici del confinament del 2020. Les 10 Càritas del bisbats de Catalunya no van tancar durant l'estat d'alarma, ni es van aturar, malgrat que els voluntaris grans es van haver de retirar de la primera línia i adaptar les seves col·laboracions. Els qui van quedar van fer un treball enorme, teletreballant i presencialment. Dues setmanes després de l'inici de l'estat d'alarma es van multiplicar per tres les demandes d'ajuda. I es van incorporar 625 nous voluntaris, sobretot joves, després de l'inici de la pandèmia.

La Memòria del 2019 posa de manifest que se segueix una tendència d'estabilització de les per-

sones que demanen ajuda. Al 2019 en el conjunt de les deu Càritas catalanes es van acompanyar 82.139 llars, amb 217.171 persones. Una xifra similar a la del 2018. Les dades mostren que els principals problemes eren aleshores la manca d'habitatge, l'atur cronificat i el treball precari; problemes que, malauradament, van a l'alça.

El Sr. Cardenal Joan Josep Omella, Bisbe delegat de la CET per a Càritas Catalunya, ha agraït al Sr. Roig el treball que s'ha fet i es va fent, i ha recordat que la fraternitat, la solidaritat i la caritat són valors que identifiquen la comunitat cristiana i que l'acció caritativa i social forma part de la missió evangelitzadora de l'Església des dels seus inicis, i n'és un dels elements constitutius.

3. Els bisbes, tal com ja van escriure en la darrera comunicació i com també ha recordat recentment la Congregació per al Culte

Diví, animen els fidels a tornar a la normalitat de la vida cristiana amb la presència física a la celebració de l'eucaristia, sempre que les circumstàncies ho permetin.

4. Els bisbes van felicitar el Sr. Cardenal Joan Josep Omella que el proper 20 de setembre celebrarà el cinquantè aniversari de la seva ordenació presbiteral, i també van felicitar el Bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, que aquell mateix dia celebrava el dissetè aniversari de la seva ordenació episcopal.

Finalment, en aquest any que el Papa Francesc ha volgut dedicar a la reflexió sobre l'encíclica *Laudato si'*, exhorten els cristians a admirar l'obra de Déu creador per a reconèixer en cada criatura el reflex de la seva bondat i saviesa i, alhora, a trobar camins concrets de conversió envers el programa exigent d'una ecologia integral.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Quan l'amor a pares i fills està animat i purificat per l'amor del Senyor, llavors es fa plenament fecund i dona fruits de bé a la pròpia família i molt més enllà d'aquesta» (26 de juliol).

@Pontifex: «La profecia neix quan ens deixem provocar per Déu, no quan gestionem la nostra pròpia tranquil·litat i ho mantenim tot sota control» (26 de juliol).

@Pontifex: «El veritable pelegrí és capaç de caminar al pas de la persona més

lenta. I Jesús és capaç d'això. Jesús és el nostre company de pelegrinatge. Respecta la nostra situació, no accelera el pas. És el Senyor de la paciència» (26 de juliol).

@Pontifex: «El Regne del Cel és el contrari de les coses superflues que ofereix el món, és el contrari d'una vida banal: és un tresor que renova la vida cada dia i l'expandeix cap a horitzons més amplis» (26 de juliol).

Lliurament de la Creu de Sant Jordi a Mn. Benigne Marquès

A l'acte, celebrat al Palau de la Generalitat, hi va assistir Mons. Joan-Enric Vives

El Canonge i Arxiver de l'Arxiparc Diocesà i del Capitular d'Urgell, M.I. Mn. Benigne Marquès i Sala, va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya en un acte solemne que va tenir lloc al Palau de la Generalitat de Catalunya el dia 21 de setembre de 2020. L'acte fou presidit pel M.H. President de la Generalitat, Quim Torra, i Mn. Benigne estigué acompanyat per la seva neboda, Dolors Marquès Lluen, i per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives.

Mn. Benigne Marquès va néixer a Oliana el 13 de febrer de 1940 i va ser ordenat de prevere el 21 de desembre de 1963 a La Seu d'Urgell. És llicenciat en Dret canònic i Diplomàtic en Arxivística per l'Escola Vaticana de Paleografia, Diplomàtica i Arxivística.

Des del 1974 és l'Arxiver diocesà d'Urgell i del Capítol Catedral. Fou fundador de la «Fundació Societat Cultural Urgel·litana» que es va erigir a la Diòcesi d'Urgell com a fundació canònica l'any 2005, actualitzant i integrant el que pertanyia a la Societat Cultural Urgel·litana (fundada el 1977).

La «Fundació Societat Cultural Urgel·litana» aspira a fer conèixer la història religiosa, cultural, artística i institucional de les comarques que avui formen part del Bisbat d'Urgell i de les que hi havien pertangut en el passat, fins a la data de la seva segregació i incorporació a altres diòcesis.

L'anuari *Urgellia* és la màxima publicació de la «Fundació Societat Cultural Urgel·litana» de la Diòcesi d'Urgell.

Mn. Benigne Marquès ha estat un autor prolífic de treballs de recerca que s'han publicat en la revista especialitzada *Urgellia* i a d'altres publicacions. També ha treballat intensament en la difusió de les arrels culturals i històriques de la Diòcesi d'Urgell a la demarcació de Lleida i al Principat d'Andorra. Recentment ha estat nomenat Vicari Judicial de la Diòcesi d'Urgell.

El Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar el 2020 concedir la Creu de Sant Jordi a 30 personalitats i 15 entitats que s'han destacat pels serveis prestats a Catalunya en la defensa de la seva identitat o en el

pla cívic i cultural.

La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona per part de la Generalitat de Catalunya. La distinció es va crear el 1981 amb la finalitat de distingir les persones naturals o jurídiques que, pels seus mèrits, hagin prestat serveis destacats a Catalunya. Qualsevol ciutadà, grup de ciutadans o entitat pot demanar que s'atorgui aquest guardó a alguna persona, ja sigui física o jurídica.

Donació de la Parròquia Sant Ot de material escolar. La Parròquia Sant Ot de La Seu d'Urgell va fer una donació de material escolar a Càritas d'Urgell i al Consorci d'atenció a les persones de l'Alt Urgell el passat 3 de setembre. 115 alumnes de la comarca gaudiran del material escolar per al proper curs escolar 2020-2021. Els beneficiaris pertanyen a les escoles: Mn. Albert Vives, Pau Claris,

La Salle, Institut La Valira, IES Joan Brudieu, de la Seu d'Urgell; Escola pública de Castellciutat; Escola Rosa Campà de Montferrer; Escola Miret i Sans d'Organyà; Escola Pública Sant Climent de Coll de Nargó; Escola Sant Jordi i IES Aubenç d'Oliana.

A l'acte de lliurament dels lots de material als representants de les entitats, per tal de fer-ho arribar a les famílies, hi van estar presents Mn. Ignasi Navarri, Rector de la Parròquia Sant Ot; Diana Aguilar, representant de Càritas Parroquial a La Seu d'Urgell; Jordi Fàbrega, Alcalde de La Seu d'Urgell; Marian Lamolla, Regidora de Serveis Socials de l'Ajuntament de La Seu d'Urgell; Josep Casano-

va, Director voluntari de Càritas d'Urgell; i Neus Puigsubirà, Cap del Centre Sant Ot de Càritas a La Seu d'Urgell.

Reunió de les Delegacions de Missions a Catalunya. El dijous 17 de setembre va tenir lloc la reunió de treball, de forma telemàtica, de les Delegacions de Missions dels Bisbats amb seu a Catalunya, amb la participació del Director Nacional d'OMP, D. José María Calderón, que presentà els treballs i materials d'OMP amb suggeriments de difusió dintre del nou context que vivim fruit de la pandèmia.

Es va tractar de la propera campanya del DOMUND 2020 i la resta

d'activitats d'animació missionera, fent servir encara més les xarxes socials per tal que no decaigui la comunió i ajuda que sempre s'ha tingut cap els nostres missioners.

Hi van participar pel nostre bisbat d'Urgell el Delegat de Missions i Director diocesà d'Obres Missionals Pontífiques, Mn. Jaume Soy, i la Sra. Anahí Biorci que col·labora amb la delegació.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó.

13. ■ Dimarts [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ Dimecres [Ga 5,18-25 / SI 1 /

Lc 11,42-46]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe.

15. □ Dijous [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i dra. de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

16. ■ Divendres [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Santa Hedvig (Eduvi-

gis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ Dissabte [Ef 1,15-23 / SI 8 / Lc 12,8-12]. Sant Ignasi d'Antioquia,

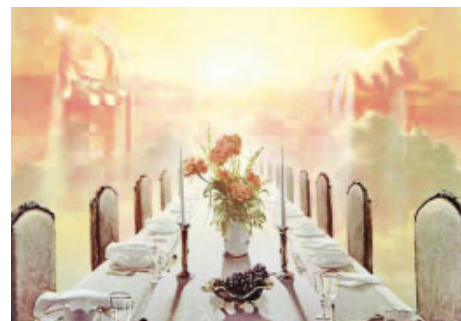
bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 45,1-46 / SI 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

Diurne XXVIII de durant l'any (A)

COMENTARI

Convidats a un banquet de casament

La imatge d'un banquet és també usual a la Bíblia per indicar el Regne de Déu, la festa que Déu prepara per als homes. I així a l'evangeli veiem com un rei convidat al banquet de casament diversos ciutadans que no hi volen anar. Tenien coses més importants a fer: *Anar al seu camp, als seus negocis* i fins i tot alguns són capaços d'agafar els enviats, maltractar-los i matar-los. Però això no fa desistir el rei de fer el seu banquet. Vol que hi participi molta gent: *Aneu a les sortides dels camins i convidau a la festa tothom que trobeu*. I ho van fer així: Van fer entrar bons i dolents. Queda clar que participar en el banquet és fruit de la invitació gratuïta del rei, sense cap mèrit de les persones convidades. És clara l'aplicació a tots nosaltres: Som convidats pel Senyor a participar del seu Regne, que no deixa de ser una gran festa; no ens convida a patir sinó a gaudir d'un gran banquet, sense cap mèrit nostre. Però ens demana que ens posem el vestit de festa (n'hi havia un *sense vestit de festa*), que donem fruits de justícia, de fidelitat a Déu, que portem un estil de vida que posi en pràctica l'ensenyament de Jesús. Qualsevol altra conducta no respon a la invitació del Senyor (*traieu-lo fora a la fosca*).

D'aquest banquet ens en parla també la primera lectura, però ja en la seva dimensió futura, final: *Farà desaparèixer el vel de dol que cobreix tots els pobles; engolirà per sempre la Mort, esborrarà les llàgrimes de tots els homes*. El Regne de Déu del qual participem ja en aquesta vida és el regne de la vida, de la resurrecció, de l'absència de llàgrimes i de mal; és el banquet de la salvació. Pau va viure sempre amb aquest vestit de noces i podem dir que ja va fer una experiència d'aquest Regne futur: *Sé viure enmig de privacions i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito*. Per a ell l'únic important era treballar pel Regne de Déu, ser fidel a l'ensenyament de Jesús relativitzant totes les altres coses d'aquest món esperant gaudir de la plenitud d'aquest Regne.

Mn. Jaume Pedrés

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: «Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat», perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

▶ Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en plats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: "Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa." Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat.

Mentrestant digué als seus homes: "El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convidau a la festa tothom que trobeu." Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats».

▶ Lectura del profeta Isaïas (Is 25,6-10)

El Señor todopoderoso brindará a todos los pueblos en esta montaña un festín de pingües manjares, un festín de vinos excelentes, de exquisitos manjares, de vinos refinados. Y quitará en esta montaña el velo que tapaba a todos los pueblos, el sudario que cubría a todas las naciones: destruirá para siempre la muerte. El Señor Dios secará las lágrimas de todos los rostros, y la ignominia de su pueblo la borrará de toda la tierra; porque el Señor ha hablado. Aquel día se dirá: Éste es nuestro Dios, de quien esperamos que nos salve; éste es el Señor, en quien esperamos. Alegrémonos, gocémonos, porque nos ha salvado. Pues la mano del Señor reposa sobre esta montaña.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan todos los días de mi vida, / y habitare en la casa del Señor por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,12-14.19-20)

Hermanos, sé carecer de lo necesario y vivir en la abundancia; estoy enseñado a todas y cada una de estas cosas, a sentirme harto y a tener hambre, a nadar en la abundancia y a experimentar estrecheces. Todo lo puedo en aquel que me conforta. Habéis hecho bien, sin embargo, en haceros cargo de mi tribulación. Mi Dios, a su vez, proveerá colmadamente a vuestra indigencia, según sus riquezas, en Cristo Jesús. A Dios, Padre nuestro, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14) (Versión abreviada)

En aquel tiempo Jesús se puso a hablar de nuevo en parábolas a los sumos sacerdotes y a los senadores del pueblo diciendo: «El reino de Dios es semejante a un rey que celebró las bodas de su hijo. Envio sus criados a llamar a los invitados a las bodas, y no quisieron venir. Mandó de nuevo a otros criados con este encargo: Decid a los invitados: Mi banquete está preparado, mis terneros y cebones dispuestos, todo está a punto; venid a las bodas. Pero ellos no hicieron caso y se fueron, unos a su campo y otros a su negocio; los demás echaron mano a los criados, los maltrataron y los mataron. El rey, entonces, se irritó, mandó sus tropas a exterminar a aquellos asesinos e incendió su ciudad. Luego dijo a sus criados: El banquete de bodas está preparado, pero los invitados no eran dignos. Id a las encrucijadas de los caminos y a todos los que encontréis convidadlos a la boda. Los criados salieron a los caminos y recogieron a todos los que encontraron, malos y buenos, y la sala de bodas se llenó de invitados».